

“Het huis was niet af,
doch Gij Heer hebt het afgemaakt.”

Zuster Cornela werd geboren in een gezin waarvan de ouders een winkel hadden en die, zoals dat vroeger ging, door haar moeder gerund werd. Vader ging rond met spullen te bezorgen en te verkopen. Er moest hard gewerkt worden en zuster Cornela moest al jong meehelpen. Zij bleef echter niet bij de toonbank in de winkel, maar koos voor het kloosterleven. Aanvankelijk in een klooster waar zij om gezondheidsredenen niet mocht blijven. Wat nu gedaan. Het kostte haar veel moeite om dit een plaats te geven en het speelde op de achtergrond nog lang mee. Echter, naar het klooster gaan, bleef trekken.

Bij onze Congregatie, waar ook haar tante, zuster Glaphira was, trad zij in en was welkom. In het begin was het moeilijk om te wennen en om te schakelen, doch geleidelijk aan vond zij haar draai. Dat betekent niet dat alles kant en klaar was. Zij bleef een zoeker, verdiepte zich in teksten van mystieke schrijvers en schrijfsters en probeerde hier in haar leven handen en voeten aan te geven. Vele jaren

werkte zij met veel liefde voor kinderen In de Nieuwenhof die zo veel moesten missen. Zij hield van hen en was als een echte moeder. Liefde was haar drijfveer bij alles wat op haar pad kwam. In de jaren woonachtig op een pastorie in Amsterdam betekende zij veel voor ieder die een beroep op haar deed. Samen met zuster Josephita en een priester vormden ze een gemeenschap die gastvrij en open was voor iedereen. Na het overlijden van zuster Ignace kwam zij het bestuur versterken. Dit was een taak die veel van haar vergde.

Zij was heel creatief en maakte samen met zuster Josephita prachtige wandkleden, waar zij veel symboliek in legde. Deze hebben een mooie plaats in ons klooster.

Ook op veel andere wijzen was zij dienstbaar. Zij leidde gespreksgroepjes met medezusters en droeg mee zorg voor de gemeenschap, zowel in Maastricht als ook elders.

Op een goed moment kwam zij naar de Bogen, ons Moederhuis. Het was erg wennen. Maar zij bleef dienstbaar. Zij was onder andere een goede chauffeur die altijd bereid was, voor medezusters

die niet meer zelfstandig konden reizen, te rijden. Geen afstand was haar te ver. En altijd schadevrij. Dat heeft zij nog heel lang kunnen doen.

Totdat haar krachten gingen afnemen. Maar haar geest bleef sterk. Zij bleef ijveren voor mensen die in de knel zaten, voor kinderen in de jeugdzorg en hun ouders. Zij bleef actief en begaan met de organisatie van religieuzen tegen vrouwenhandel. Tot ook dat niet meer kon. Om zich voort te bewegen kwamen er hulpmiddelen aan te pas. Dankbaar maakte zij hiervan gebruik om zo op de been te blijven, steeds positief.

Geloof, hoop en liefde bleven belangrijke steunpilaren voor haar. Haar levenslange zoeken kwam wat tot rust en inkeer. Steeds meer wist zij zeker, voor wie zij haar leven had ingezet. Zo kon zij alles loslaten en uit handen geven. Wetend, dat Hij haar huis zal afmaken. Zij hoeft er alleen maar in te wonen. En dat gunnen we haar nu van harte.

Lieve zuster Cornela, dank voor alles en voor wie je was bij ons. Rust in vrede.

IN DANKBARE HERINNERING

**Zuster Cornela
Anna Aleida Groothuis**

Geboren op 24 september 1927 te Tubbergen
Geprofest op 16 november 1954 te Maastricht
Overleden op 6 maart 2022 te Maastricht
Begraven op 10 maart 2022 te Rijckholt